

Başlık : Taklidin Markayla Bitmeyen Kavgası
Yazar : Doç. Dr. Evrim Metcalfe - Işık Üniversitesi Sağlık Hizmetleri Meslek Yüksekokulu
Seri Başlığı : Covid-19 Pandemisi Yazı Serisi
Yayın Tarihi : 03 Haziran 2020

(Prof. Dr. Emin Darendeliler'in aziz anısına..)

Geçtiğimiz günlerde gerek yüreğimde, gerekse camiamızda yeri çok büyük bir hocamızı, beklenmedik vefatıyla ebediyete uğurladık. Bu durumun sadece bende değil, pek çok genç meslektaşımız ve kıdemli hocamızda da aynı yoksunluk ve üzüntüye yol açtığını gördüm. "Her ölüm erken ölümdür" ve "hiçbir kaybın yeri doldurulamaz"; evet ama, neden bu kayıp hepimizde diğerlerinden daha derin ve onarılamayacak bir iz bırakmıştı?

Vefat haberini aldığım günden beri beynimde olgunlaşan ve düşünce imbiğimden süzülenleri sizlerle paylaşmak isterim:

Hepimizin yaşamlarına az çok dokunan, kararlarımızda cesaret veren, hayatı okuyuş şekli ve duruşuyla örnek olan bireyler mutlaka olmuştur. Bu kişilerin ortak özellikleri, isteseler de istemeseler de, onları bir marka değerine dönüştürür. Çünkü, kısa sayılabilecek zamanlara birkaç ömür sığdırmış ve bitmeyecek sandığımız enerjilerinin son damlasına kadar makro dünyaya ve/veya bizim mikro dünyamıza renk, ses, gövde olmuşlardır.

Böyle insanları, taklitlerinden ayıran ve kendilerini unutulmaz yapan özelliklerden en belirginini, genele pek benzemeyen orijinal duruşlarıdır. Bu orijinallik, düşüncelerinden kendilerini ifade yeteneklerine, coşkularından giysi renklerine, ortamlara girdiklerinde hızla etki alanlarının oluşmasından, ortamlara girdiğimizde gözlerimizin onları aramasına kadar uzanan geniş ve heyecan verici bir spektruma sahiptir. Oysa bu orijinalliği yakından, daha önemlisi, gıptayla karışık içten içe bir kıskançlıkla izleyerek taklit çabasında olan kişilere hissimiz çok farklıdır. Çünkü taklit, kabul görmeyen ve er geç fark edilen bir samimiyetsizlik yüzünden, kötü dikilmiş bir giysinin en güzel bedende bile sırtması gibi gözlere ve gönüllere batar.

Sosyal maskelerimiz nedeniyle zorunlu nezaket gösterme sınırımızı aşamayan bu yüzeysellik, taklitleri sıklıkla gergin, kabul görme çabasında, vakurluktan uzak bir gösterişin tekrarı haline sokar. Sık maruz kaldıklarında yol açtıkları hoşnutsuzluğun farkında olmaları, onları daha çekilmez kılar.

Oysa marka, marka olduğundan habersiz ve zaten bilse de bunu umursamaz haliyle, kendiliğindedir. Size olan ilgisi, paylaştığı bilgisi ve sevgisi samimi ve gerçektir. Beğenilme, takdir edilme, örnek gösterilme ve en önemlisi sevilme beklentisinden uzak tavrı bulaşıcıdır, iyileştiricidir. Koşulsuzdur, menfaatsizdir, dik ve dürüsttür. Marka, tüm bunları yakıştıran taşımayı ve paylaşmayı sürdürürken kendi olmaktan vazgeçmez. Genellikle şıktır, gülümsemesi, en güzel kostümüdür. Yakışır, girdiği ortam kadar yanında durduğu ölümlü ölümsüz değerlere. Tüm bu ruhsal pırlıtısına karşın mütevazidir, alçak gönlü davetkardır.

Oysa taklit, bilmemek, hakim olamamak veya eleştirilmek kaygısıyla, sıklıkla herkese mesafelidir. Endişelidir. Neler gördüğünden ziyade, nasıl görüldüğü ile ilgilidir. Dinlemez, çünkü karşısındaki konuşurken o sıradaki tek derdi, etkileyici yanıtlar bulmak ve savuşturucu cümleler ile etki alanı yaratmaktır. Marka, esprileri ile güldürür ve kalp kırmadan düşündürür; ancak taklit genellikle iğneleyicidir, karşısındakinin eksik veya zayıflıklarını hünerli sözcük oyunları ile silah olarak kullanır ve güvenlik duvarını güçlü tutar. Karşısındaki esnek veya umursamaz ise çok batmayacak bu hüner, akıl gözü ve gönül gözlemi olan kişilerce kabul görmez, bu nedenle kendinden üstün karakterlerin varlığı taklidi rahatsız, özgüvenliğini tehdit eder.

İşte bu yüzden marka, yokluğunda eksiklik ve üzüntü kaynağıdır. Kavgasızdır, barışıktır, uyumludur, özgündür. O kendi halinde, yolunda, renginde iken taklit, kendiyle ve kendi dışındaki her öge ile içten içe kavga, kaygı, acı içindedir.

Taklidin marka ile tatsız kavgası bitmez,

Markanın dünyayla tatlı teması...